

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
21-05-2010**

ΟΜΑΔΑ Α

A1.

1. γ
2. α
3. --
4. --
5. ε
6. --
7. β
8. δ

A2.

α. Σχολικό Εγχειρίδιο σελ. 77: Πολιτική παράταξη που σχηματίστηκε στα πλαίσια της εθνοσυνέλευσης 1862-64. «*Το Εθνικόν Κομιτάτον... στην Οθωμανική αυτοκρατορία*».

β. Σχολικό Εγχειρίδιο σελ. 86: «*Το μοναδικό νέο στοιχείο... διαλύθηκε το 1908*».

γ. Σχολικό Εγχειρίδιο σελ. 248: «*Το Φροντιστήριο της Τραπεζούντας... εθνικής συνείδησης*».

B1. Αναφορικά με όσους συνασπίστηκαν γύρω από τον Βενιζέλο: Σχολικό Εγχειρίδιο σελ. 210: «*Κάτω από τις συνθήκες αυτές... σε δυναμική αναμέτρηση με τον Πρίγκιπα*». Σχετικά με την αντίδραση τους στην προκήρυξη των εκλογών: Σχολικό Εγχειρίδιο σελ. 210: «*Στο τέλος του 1904... το προμήνυμα της επανάστασης του Θερίσου*».

B2. Σχολικό Εγχειρίδιο σελ. 90 για τις συνταγματικές τροποποιήσεις: «*Το πρώτο εξάμηνο του 1911... των δημοσίων υπαλλήλων*» και για τους νόμους της κυβέρνησης του Βενιζέλου σελ. 90-91: «*Η κυβέρνηση Βενιζέλου... κοινοβουλευτικές συζητήσεις*».

ΟΜΑΔΑ Β

Γ1. Με τη Σύμβαση Ανταλλαγής της Λοζάνης (30/1/1923) υπήρξε πρόνοια -εκτός από το ζήτημα μετακίνησης των προσφύγων- αποζημίωσης των τελευταίων. Βλέπε σχολικό εγχειρίδιο σελ. 160: «*Όπως είδαμε η σύμβαση ανταλλαγής... Γραφεία ανταλλαγής πληθυσμών*». Το παράθεμα εστιάζει στην αποζημίωση των ανταλλάξιμων και στη διαδικασία προσδιορισμού της περιουσίας των προσφύγων.

Συγκεκριμένα, τα περιουσιακά στοιχεία για τα οποία προβλεπόταν αποζημίωση ήταν: α) ακίνητα οποιουδήποτε είδους, β) κινητή περιουσία που δεν πουλήθηκε ούτε μεταφέρθηκε στο Ελληνικό κράτος, γ) κτήματα που καλλιεργούσαν οι πρόσφυγες μαζί με τα προϊόντα που παρήγαγαν και τα όποια έσοδα έχασαν οι πρόσφυγες. Σημαντικό είναι να αναφερθεί ότι οι περισσότεροι ανταλλάξιμοι δεν μπόρεσαν για ποικίλους λόγους (καθυστέρηση άφιξης στο Ελληνικό κράτος, φυλάκιση, ασθένειες κτλ.) να υποβάλουν έγκαιρα την αίτηση. Γι' αυτό, υιοθετήθηκε η λύση να δοθεί η προκαταβολή σε όσους μέχρι τότε δεν είχαν αποκατασταθεί, βλέπε σχολικό εγχειρίδιο σελ. 160: «*Το έργο της εκτίμησης... δεν είχαν μέχρι τότε αποκατασταθεί*».

Βέβαια, «η υποτυπώδης στέγαση στους οικισμούς της ΕΑΠ ή του ελληνικού κράτους» δεν θα θεωρείτο αποκατάσταση. Το κράτος για να επιταχύνει τη διαδικασία και να μην επιβαρύνει τον προϋπολογισμό εξέδωσε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου.

Οι πρόσφυγες, όμως, δεν έμειναν ικανοποιημένοι, καθώς απαιτούσαν την πλήρη αποζημίωσή τους.

Για την οριστική εκτίμηση των περιουσιών που εγκατέλειψαν οι πρόσφυγες, βλέπε σχολικό εγχειρίδιο σελ. 160: «**Για την οριστική εκτίμηση των περιουσιών...ενδεχομένως θα ανέκυπταν**», συστάθηκαν πρωτοβάθμιες επιτροπές για καθεμία από τις χριστιανικές κοινότητες της Τουρκίας, καθώς και Δευτεροβάθμιες Επιτροπές για την περαιτέρω ενίσχυση και βοήθεια των Πρωτοβάθμιων.

Με την πάροδο του χρόνου η ολοκλήρωση του έργου της εκτίμησης των περιουσιών φαινόταν όλο και πιο μακρινή. Το έργο ήταν τεράστιο και, επιπλέον, η όλη διαδικασία υπονομευόταν από την τουρκική πλευρά.

Δ1. Η ίδρυση της Τράπεζας της Ελλάδος λειτούργησε καταλυτικά στη δυναμική της Ελληνικής οικονομίας. Σύμφωνα με το Χατζηιωσήφ, η ανεξαρτησία της από την πολιτική εξουσία ήταν κάτι πρωτοποριακό για τα δεδομένα της εποχής, βλέπε σχολικό εγχειρίδιο σελ. 53: «**Το 1927, με αφορμή το αίτημα...ένα χρόνο αργότερα**». Η συγκεκριμένη παραπομπή του σχολικού βιβλίου καθορίζει τις βασικές συνισταμένες ίδρυσης της Τράπεζας της Ελλάδος.

Βασικός **σκοπός** της ίδρυσης της, όπως παρουσιάζεται στο παράθεμα, ήταν η μετατροπή του εθνικού νομίσματος. Αποτελούσε, μπορούμε να πούμε, τον «τραπεζίτη» της κυβέρνησης, καθώς η κυβέρνηση έπρεπε να συγκεντρώσει σ' αυτήν όλες τις «εισπράξεις και τις πληρωμές του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου». Τα παραπάνω χαρακτηριστικά λειτουργίας της ορίζονταν από το πρωτόκολλο της Γενεύης.

Αναφορικά με την **οργάνωση** της τράπεζας, πληροφορούμαστε, **αποκλειστικά** από το παράθεμα πως το διοικητικό συμβούλιο με μέλη όλων των οικονομικών δυνάμεων της χώρας ανέλαβε τη διοίκηση. Επιπλέον, η κυβέρνηση είχε τη δυνατότητα να διορίζει έναν επίτροπο, ενώ ο πρώτος διοικητής και υποδιοικητής (Α.Διομήδης και Εμ.Τσουδερός αντίστοιχα) αποτέλεσαν κυβερνητικές επιλογές βάσει της ευδόκιμης θητείας τους από τις αντίστοιχες θέσεις που κατείχαν μέχρι τότε στην Εθνική τράπεζα.

Το **έργο** της Τράπεζας της Ελλάδος ήταν σημαντικό, βλέπε σχολικό εγχειρίδιο σελ.53 «**πολύ γρήγορα πέτυχε... Ελευθερίου Βενιζέλου (1928-1932)**». Τα παραπάνω στοιχεία επιβεβαιώνονται και από το παράθεμα όπου τονίζεται η ικανότητα έκδοσης τραπεζογραμματίων και ο έλεγχος της νομισματικής κυκλοφορίας και της πίστης. Επίσης, η Τράπεζα έλεγχε και συντόνιζε τις διεργασίες μετατροπής των τραπεζογραμματίων και του ξένου συναλλάγματος σε χρυσό.

Η περίοδος της οικονομικής ευφορίας κράτησε μέχρι τις αρχές του 1932, οπότε εκδηλώθηκαν στη χώρα οι συνέπειες της μεγάλης οικονομικής κρίσης, που ξεκίνησε από την Νέα Υόρκη το 1929.